

IX MIĘDZYNARODOWE WARSZTATY MŁODZIEŻY ARTYSTYCZNEJ POLSKIEGO CHÓRU POKOJU

Podlaski Oddział Stowarzyszenia „Wspólnota Polska” w Białymstoku i Stowarzyszenie Miłośników Muzyki Chóralnej „Cantica Cantamus” w Białymstoku zapraszają na IX Międzynarodowe Warsztaty Młodzieży Artystycznej Polskiego Chóru Pokoju. Członkami Chóru Pokoju są młodzi Polacy z Białorusi, Rosji, Ukrainy, Austrii, Kazachstanu, Czech, Litwy oraz ich polscy koledzy. Tegoroczne warsztaty odbędą się w Białymstoku w dniach 12-28 sierpnia 2005 roku. Program warsztatów obejmuje polską muzykę chóralną, klasyczną, ludową, opracowanie rozrywkowe pieśni Stanisława Moniuszki, zajęcia z wiedzy o kulturze polskiej, koncerty oraz nagranie na płycie CD IV Litanii Ostrobramskiej St. Moniuszki.

Podczas tegorocznych warsztatów Chór weźmie udział w koncercie inauguracyjnym Międzynarodowy Festiwal Moniuszkowski w Kudawie Zdroju, będzie również koncertował w polskich środowiskach na Ukrainie.

Zapraszamy instruktorów, dyrygentów prowadzących zespoły chóralne oraz solistów w wieku 18-30 lat (wymagana znajomość języka polskiego i nut).

Co roku do Polskiego Chóru Pokoju przyjmujemy kilku nowych członków. Tegoroczne przesłuchanie kandydatów odbędzie się w Białymstoku w dn. 30.IV.-1.V.2005.

Zapewniamy zakwaterowanie, wyżywienie i zwrot kosztów podróży. Po otrzymaniu karty zgłoszenia prześlemy dokładne dane dotyczące zakwaterowania i miejsca przesłuchań.

Karty zgłoszeniowe prosimy nadsyłać **do dnia 20.IV.2005 roku** na adres:

Podlaski Oddział Stowarzyszenia „Wspólnota Polska” ul. Kilińskiego 6 15-089 Białystok tel/fax 7325-822

e-mail: biuro@wspolnota-polska.bialystok.pl

ŚWIĘCONKA

Współczesna święconka ma charakter symboliczny. Każda gospodyni chce, aby jej koszyczek był najpiękniejszy i aby nie zabrakło w nim tradycyjnego jadła. Do wiklinowych koszyczków wyłożonych białą serwetką (najlepiej ręcznie haftowaną) wkłada się więc kraszone jajka, sól, pieprz, kawałek kielbasy i chleba - niektóre piekarnie wypiekają przed Wielką Sobotą malutkie chlebki z „obrazkiem» o tematyce wielkanocnej. W koszyczku nie może zabraknąć cukrowego baranka i liści borówki. Niegdyś było inaczej - księża przychodzili do domów i święcili wszystkie potrawy przygotowane na święta. Jedzenie układano wtedy na stołach, a pośród niego ustawiano figurki apostołów i świętych. Polskie święcone znane jest z obfitości i pięknie ozdobionego stołu. Zwyczaj święconki w Polsce najpóźniej dotarł do

mieszkańców Pomorza, przywieźli go w 1920 roku przesiedleńcy ze środkowej Polski.

Symbolika święconych potraw

- Chleb

W tradycji chrześcijańskiej jest najważniejszym z symboli, ponieważ przedstawia ciało Chrystusa. We wszystkich kulturach jest pokarmem niezbędnym do życia.

- Jajko

Symbol odradzającego się życia i zwycięstwa życia nad śmiercią.

- Wędlina

Jej obecność w koszyku miała zapewniać płodność i zdrowie. Była symbolem dostatku, bo nie każdy mógł sobie na nią pozwolić. Od XIX wieku do koszyka wkłada się tradycyjną polską kielbasę.

- Ser

Jest w sensie pozytywnym symbolem

zależności między człowiekiem a siłami przyrody. Jako że pochodzi od krów, owiec i kóz, ma zapewnić rozwój stada zwierząt domowych.

- Sól

Życiodajny minerał. Uznawano ją za symbol oczyszczenia, za sedno istnienia i prawdy. Wiercono, że posiada właściwości odstraszenia zła.

- Chrzan

Obrazował ludzką siłę i krzepę fizyczną. Miał również wspomagać skuteczność innych święconych pokarmów.

- Ciasto

Do święconki zostało włączone jako ostatnie. Symbolizowało umiejętność i doskonałość. Najczęściej była to wielkanocna baba. Należało pamiętać, że nie może być to produkt kupiony, ale własnoręcznie upieczony. *ms*

Śmigus-dyngus

Poniedziałek wielkanocny jest dniem kończącym święta Zmartwychwstania Pańskiego. Toteż drugi dzień świąt zwyczajowo przeznaczony jest na odwiedzenie rodziny i znajomych, w przeciwieństwie do niedzieli wielkanocnej, którą spędza się w gronie najbliższych. W wielu krajach przez długi czas świętowano Wielkanoc przez 3 dni, także w Polsce. Przypomina o tym obyczaj dyngusa. W poniedziałek wielkanocny panowie oblewali panie, a we wtorek wielkanocny, zwany

trzecim świętem wielkanocnym – panie oblewały panów. W tradycji ludowej poniedziałek wielkanocny znany jest jako śmigus-dyngus, albo lany poniedziałek. Istotą śmigusa było smaganie różgami po nogach i udach, zaś dyngusa – oblewanie wodą i zbieranie datków stanowiących wielkanocny „okup”. W miastach panowie korzystali ze śmigusa-dyngusa bardzo skromnie, spryskując panie najwyżej wodą różaną. Na wsiach w ruch szły wiadra i kubły.

Przemoczona odzież i mokre włosy

świadczyły o powodzeniu panny. Dziś w Polsce tradycja często miesza się z chuli-gańskimi wybrykami, które uprzykrzają życie mieszkańcom i miast, i wsi. Dlatego w czasie świąt policjanci strzegą porządku nie tylko na drogach. Funkcjonariusze przypilnują, czy tradycyjny zwyczaj polewania wodą w lany poniedziałek nie przerodzi się w mokre bijatyki. Są patrolowane skwery, ulice i wszystkie te miejsca, gdzie można pójść na świąteczny spacer. *ms*

“ГОЛОС С ПРЕГОЛИ” – ежемесячная газета Общества Польской культуры Калининградской области. Учредитель и издатель – Общество Польской культуры Калининграда. Главный редактор Мария Лавринович

Адрес редакции: 236039, Калининград, ул. Б. Хмельницкого, 46/6. Тел. (0112) 44 20 00, 44 37 87, e-mail: kaz@lavr.koenig.ru,

Адрес в Интернете - <http://www.glos-znad-pregoly.org>

Печать: Калининградская городская типография 236000, г. Калининград, пр. Мира, 5. Тираж 500 экз. Заказ 503.

Газета распространяется бесплатно членами Общества Польской культуры Калининграда и через приход св. Войцеха-Адальберта. Редакция не возвращает тексты статей и оставляет за собой право их редактирования и сокращения. Фотографии возвращаются авторам по их желанию.